

Přístup k osobám se zrakovým postižením

Zdroj:

VAN DYCK, Herman. *Ne tak, ale tak (orig. Pas cela ceci)*. 4. vyd. PRAHA : Tyfloservis, o. p. s., 1997. 33 s. ISBN 978-80-239-9312-7.

Pravidla pro přecházení ulice:

- 1) Zeptat se nevidomého **VŽDY PŘEDEM**, zdali se přeje Vaši pomoc.
- 2) Když je třeba vstoupit na chodník, nebo z něj sestoupit – je **TŘEBA** nevidomého **UPOZORNIT**

„Když čekám na kraji chodníku na tramvaj, stává se mi často, že je jsem uchopen za paži a tažen na druhou stranu ulice, aniž bych vůbec slyšel hlas neznámého úslužného člověka.“

Pokud zmítající se nevidomý začne vysvětlovat, že přecházet nechce – může být pomáhající člověk zaskočen natolik, že za zvuků neurčitých omluv, **NECHÁ NEVIDOMÉHO UPROSTŘED ULICE!!!**

Na to pozor!!! – v takovémto případě doprovodte nevidomého na chodník. ☺

Jak vést nevidomého?

- 1) Na počátku **POZDRAVIT**. Upozornit na sebe.
- 2) Nebát se nabídnout pomoc při společné cestě
- 3) **Nebát se odmítnutí** (ne všichni pomoc potřebují)
- 4) Nevidomého vedeme tak, že je zavěšen do naší paže (**NETLAČÍME HO PŘED SEBOU!!!**)
- 5) Při procházení úzkým prostorem, dveřmi – **jde průvodce PRVNÍ**. Paži je třeba natáhnout dozadu tak, aby provázený mohl jít za vámi.

Schody ...

Zásady:

Upozornit na zábradlí – **ZEPTAT SE** zdali jej chce nevidomí využít

⇒ Stojíme u schodiště => upozorníme: „*Pozor, schody nahoru (dolu)*“ a vyrazíme.

- Oznámit **POSLEDNÍ SCHOD**
- Počet schodů není třeba oznamovat.
- Upozornit na eskalátory

Dopravní prostředky

(hromadná doprava)

- **Nástup/výstup**: Nabídnout pomoc, ale nevnucovat
- **Postačij**: Dovést nevidomého ke dveřím vozu => ukázat držadlo dveří (položením jeho volné ruky na držadlo).

Společné cestování:

- Průvodce jde první
- Ukáže držadlo (podá ruku)
- Dobré je upozornit na výšku schodů

Dopravní prostředky (automobil)

- 1) Dovést postiženého do prostoru mezi auto a **OTEVŘENÉ** dveře
- 2) Volnou RUKU POSTIŽENÉHO POLOŽIT na horní hranu dveří
- 3) **DOMLUVIT SE** kdo zavře dveře

⇒ **Zbytek zvládne postižený sám**

Místo k sezení

=> **UKAŽTE NEVIDOMÉMU SEDADLO, ALE PONECHTE NA NĚM – ZDA SI CHCE SEDNOUT!!!**

Pokud si nevidomí sednout chce ...

Položte ruku nevidomého na OPĚRADLO – řekněte: „Toto je židle, zde je opěradlo“

⇒ **Nevidomí si sedne sám!! (Nestřkat)**

Neříkejte!!

- „Židle je TADY“
- „Stůl je TAM; TÁMHLE je ...“

X

Použijte:

„Před Vámi je židle; Židle je 10 m před Vámi“

„Hrníček je před Vaší levou rukou“

Komunikace

- Vždy se představte – i v případě, že se dobře znáte (nevidomí vás nevidí)
- Oslovujte jménem. Pokud jméno neznáte, neurčité oslovení doplňte jemným dotykem.
- Dejte si pozor na mimiku, gesta – nevidomý je nedokáže poznat (kývnutí hlavou, úsměv ...)
- Upozorněte, že odcházíte.

Zvláště na ulici nemusí nevidomí poznat, že jste se vzdálili ...

- Oznamte také svůj návrat